

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא טו.

קנב א ב מיי פ"ח
מהלכות מקי ממון
הלכה ג וינין נשמות
ובמ"מ סגנו עשין סו
טוש"ע מ"מ סימן מה
ס"ק א:

קנב ג מיי פ"ח מהל'
שפירות הלכה ו
ומ"י פ"ח מהלכות גניבה
ה"ל ו' פ"ח מהל' אסורי
גיהלה הלכה ס סגנו לאין
קנב טור ש"ע מ"מ ס'י
שט"ק ס"ק א וימנן עכ
ס"ק א:

קנב ד מיי פ"ח מהל'
מקי ממון ה"ל ז
וה"פ מהלכות נשדותין
הלכה ט סגנו עשין סו א
טוש"ע מ"מ סימן א ס"ק
ב:

קנב ה מיי פ"ח מהל'
מקי ממון הלכה ח
סגנו עשין סו טוש"ע
מ"מ סימן מה ס"ק ג:
קנב ו מיי פ"ח מהלכה
א סגנו טוש"ע
מ"מ סימן שט"ק ס"ב:
קנב ז מיי פ"ח מהלכה
ח וינין מהלכות:
קנב ח מיי פ"ח מהל'
מקי ממון הלכה ט
סגנו עשין סו ו
טוש"ע מ"מ סימן א ס"ק
ג:

כני חורין. סיהו העדים בני חורין וזני צריית: **ענד אין לו יחס**.
לאמרינן צפרק הבז על יצמתו (ויצמת 77 ק). הכל מודים בענד
שאין לו יחס דכתיבי עס החמור עס הדומין לחמור: **גכרי יש לו יחס**.
דמפרש התם דכתיבי (מ"א טו) הדרימוין בן טבימוון בן חסאל: **ענד**
כעני שייך בזנות שהגסיס חייבות
בזן דגמר לה עם המאשה: **לפנייהס**.
כולן ככלל: **קמייתא**. איש או אשה
כי יעשו דמשמעי צקרבן: **הסס הוא**
החם רחמנא עלה. דמיהו כאלש
לענין כפרה: כי היכי דמיהו לה
חיותא. דאי לא הווי בכלל דינין הוי
החם נקי ממי וולדות,
מ"א ט"ג דלרשב"א ר"מ,
עני מופסדין צעית
כ"ט ד"ה שבעות. ומופסדין
ויצמת מה: ד"ה י' וינין
פ"ח: ד"ה ולא ומה ג' ד"ה
כל הכשר.

הגהות הב"ח
(א) נבי מכל תפלת האדם
(ב) שם דבר מה
משלם ספר:

גליון הש"ס
גבי וצריכי. ע"י שפוחת
מהר"ב מ"א סימן כג
ד"ה: שם סתם שוורים
לאו בחוקת שידור. ע"י
לקמן דף מה ע"ב תר"ה
בחקת שידור: שם קנבא
קנבא סתם. ע"י לקמן דף
כ"ד ע"ב פ"ח ד"ה השתא:
החליל. וע"י שפוחת ד"ה
אי מוסס ו"ע:

אשר תשים לפנייהם השוה הכתוב
אשה לאיש. ימיהם הם
לפניהם לא איירי אלף נכשרים לרון
דקן דרשינן צפרק בתרא דגיתין (77
פ"ח) וס"ל לפניהם ולא לפני הדיוטות
ואשה פסולה לרון דתנן צפרק בא
סימן (77 ק) מט: וס"ל כל הכשר
לרון כשר להעיד ואשה פסולה להעיד
דלאמרינן בהסודל (לקמן 77 פ"ח).
צפרק שבעות העדות (שבעות 77
ז) וי"ל דההיא דפרק בא סימן (77
ד) כתיב איירי כלומר כל איש
הכשר לרון כשר להעיד ומדכתיבי
(שופטים ד) והיא שפטה את ישראל
דצדורה אין להציא ראייה להשה
כשירה לרון דשמתא היו מקבלין אותה
עליהם משום שכירה וס"ל צגיטין
(ד' פ"ח): דרשינן לפניהם למועדי
הדיוטות והכל דרשינן לרבות אשה
וי"ל דהתם ממעט משום דלפניהם
קאי אאלהים דכתיבי צפרשה וס"ל
בלא לפניהם תיפוק ליה דצענין
מומחיס מאלהים יש לומר דלפניהם
איצטרין לכל דבר עישוי וכפיהי אף
על פי שאינו דקן צענין דרשינן וכן
מוכח צ"ח: דסנהדרין (77 ו) דרשינן
מאשר תשים אלף כלי דרשינן וס"ל
והמית איש או אשה. ימיהם
דקרא קנבא כי יגס שור
את איש או את אשה ה"ל הכא
לאמ"י דמקרא דוקמית איש דרשינן
צשור שנגס ארבעה וחמשה (לקמן
77 מ"ב): מה איש נוקי לירושוי כו'
והכי איתא התם והמית איש או את
אשה אמר ר' עקיבא וכו' מה אשה כל
זה ללמדנו לחייב על אשה כלש
הרי הוא אומר כי יגס שור וכו'
אלף להקיש אשה לאיש מה אשה

בני חורין ובני ברית בני חורין למועטוי עבדים
בני ברית למועטוי עובדי כוכבים וצריכא דאי
אשמעינן עבד מושם דאין לו יחס אבל נכרי
דיש לו יחס אימא לא ואי אשמעינן נכרי
משום דלא שייך במצות אבל עבד דשייך
במצות אימא לא צריכא: והנשים בכלל
הנזק: מנהגי מילי א"אמר רב יהודה אמר רב
וכן תנא דבי ר' ישמעאל אמר קרא איש או
אשה כי יעשו מכל המצות (השוה הכתוב
אשה לאיש לכל עונשין שבתורה דבי רבי
אלעזר תנא ואלה המשפטים אשר תבי
לפניהם השוה הכתוב אשה לאיש לכל דינין
שבתורה דבי חזקיה ורבי יוסי הגלילי תנא
אמר קרא והמית איש או אשה השוה
הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה
ו צריכי דאי אשמעינן קמייתא התם הוא דחם
רחמנא עלה כי היכי דתהווי לה כפרה אבל
דינין איש דבר משא ומתן אין אשה לא ואי
אשמעינן דינין כי היכי דתהווי לה חיותא
אבל כפרה איש דבר מצוה אין אשה דלאו
בת מצוה לא ואי אשמעינן הני תרתי הכא
משום כפרה והכא משום חיותא אבל לענין
קטלא איש דבר מצוה ל) לשלם כופר אשה
לא ואי אשמעינן כופר משום דאיכא איבוד
נשמה אבל הני תרתי דליכא איבוד נשמה
אימא לא צריכא: הניזק והמזיק בתשלומין:
א"תמר פלגא נוקא רב פפא אמר ממונא רב
הונא בריה דרב יהושע אמר יקנסא רב פפא
אמר ממונא קסבר * סתם שוורים לאו בחזקת
שימור קיימין וברין הוא דבעי לשלומי כוליה
ורחמנא הוא דחם עליה דאכתי לא אייעד
תוריה רב הונא בריה דרב יהושע אמר * קנסא
קסבר סתם שוורים בחזקת שימור קיימין וברין
הוא דלא לשלם כלל ורחמנא הוא דקנסיה כי
היכי דלנטריה לתוריה תנן הניזק והמזיק
בתשלומין בשלמא למאן דאמר פלגא נוקא
למ"ד פלגא נוקא קנסא השתא דלאו דיריה
שקיל בתשלומין איתיה לא נצרכא הלא
לפחת נבילה פחת נבילה הא תנא ליה
רישא תשלומי נזק מלמד שהבעלים

בני חורין, למועטוי עבדים.
בני ברית, למועטוי נכרים.
וצריכא כ"י. והנשים בכלל
הנזק. מנהגי מילי
ופשטיני דמאורייתא השוה
הכתוב אשה לאיש לכל
עונשין שבתורה ולכל
דינין שבתורה ולכל מיתות
שבתורה. וצריכי כ"י.
והניזק והמזיק בתשלומין
אימ"א רב פפא אמ' פלגו
ניוקא ממונא. סתם שוורים
לאו בחזקת (שובר)
[שמו] קיימי. פ"י לאו
בחזקת שפוחתין.
צריכי שומר לשמרם,
ויכוין שלא שמרם יס מן
הד"ה לשלם מה שחייב.
ורמ"י חס עליה דאכתי לא
אייעד תוריה. רב הונא
בריה דרב יהושע אמ' פלגו
ניוקא קנסא סתם שוורים
בחזקת (שובר) [שמו] קיימי.
כלומר, כשמויך הן,
אינם צריכים שומר
לשמרם כי תרבות, ולא
הזהירה התורה לשמור
אלא המודע שי בו ולא
ישמרתו בעליו. וברין דלא
לישלם כלל, ורחמ"י קנסיה
כי היכי דנינטריה לתוריה.
תנן הניזק והמזיק
בתשלומין. קשיא למאן
דאמי קנסא הלא הוא אמ'
למיהב פלגו ניוקא נוקא
דמדינתא לא מוחיב מיה,
והיאך תנן כי המזיק גם
הניזק משלם, השתא דלאו
דיריה בעלי בתשלומין
איתא. ופרקי כי קנבני הניזק
איתיה בתשלומין, בפחת
נבילה. פ"י כגון שנגס שור
שדוה מאתיים לשר שוה
מאתים והנבילה יפה כי חווי
נגמא חזקין כי זו שחייב
המזיק לשלם לניזקי בו, זו,

מועד הוא ממון ומשלם ע"פ עלמו:
חיי כופר. מועד שהמית את האדם
משלם כופר לירשים ומס אפילו חיי
כופר לא משלם: **רבי יוסי הגלילי**
היא דחמא. צפרק שור שנגס את
הפריה (לקמן 77 מ"ג). מסס משלם חיי
כופר וליכא שיעורא דאי משום
דהאי משלם כופר שלם והאי לא
משלם אלף פלגא כופר לאו שיעורא
הוא דהא תני לה מס משלם חיי
נוק ועוד נזק שלם וכופר ככלל:
המית

מטפלין בנבילה חרדא בתם וחרדא במועד וצריכא דאי אשמעינן תם
משום דאכתי לא אייעד אבל מועד אימא לא ואי אשמעינן מועד משום
דקא משלם כוליה אבל תם אימא לא צריכא ת"ש ימה בין תם למועד
שהתם משלם חצי נזק מגופו ומועד משלם נזק שלם מן העלייה ואם
איתא ליתני נמי הא יתם אינו משלם ע"פ עצמו מועד משלם ע"פ עצמו
תנא ושייר מאי שייר דהאי שייר השייר חצי כופר אי משום חצי כופר לאו
שיורא הוא הא מני רבי יוסי הגלילי היא דאמר תם משלם חצי כופר ת"ש

משום איבוד נשמה חס רחמנא עלה ולא איירי צאשה שהמיתה שמתחייב כמו איש: **משום כפרה** חס רחמנא ע"ה. וס"ל חס לא
הוקשו לענין עונשין כלל כ"ש דהוה חס עלה טפי שלם היה זה עונש ולא היתה ראייה כפרה כלל וי"ל דאצטרין קרא לעונשים
הכתובים צדקא נשים כגון עריית שש להן כפרה:

כ"ב מיתות. כלומר שחייבי
עליהם מיתה או כופר כמו
על האיש דבעי איירי קרא דוקמית
איש או אשה וצטרין נמי קאמר

לא נצרכא צ"הא לפחת נבילה. אע"ג דשקיל דלאו דיריה מ"מ כיוון דזוכייה ליה רחמנא חיי נזק שחייבין ליה דאיתיה בתשלומין מה
שפחת נבילה עליו ולא מני א"ל למזיק קראת דמוך קצייר ציה כדפי לעיל י' ד"ה לא נצרכא: **אי משום חצי כופר** דלאו
שיורא הוא. פ"י דליקסי למי"ד פלגא נוקא ממונא מאי שיר דהאי שיר דלא שיר אלף חיי כופר דהא מני ר' יוסי הגלילי היא ולא שיר כלום
דכה"ג איכא פרק שלשה מינין (מיר 77 ח"ל): **הא מני רבי יוסי הגלילי היא דאמר תם משלם חצי כופר**.
והא דמועד משלם כופר שלם ומס חצי כופר לאו שיעורא הוא דהא תנא מס משלם חצי נזק מועד משלם חצי נזק וס"ל חצי כופר
ליתני דמועד משלם כופר אף כשהשור צסקילה ומס כשהוא צסקילה פטור אפילו לרבי יוסי הגלילי דהציאהו לצית דין וישלם
לך

לא נצרכא צ"הא לפחת נבילה. אע"ג דשקיל דלאו דיריה מ"מ כיוון דזוכייה ליה רחמנא חיי נזק שחייבין ליה דאיתיה בתשלומין מה
שפחת נבילה עליו ולא מני א"ל למזיק קראת דמוך קצייר ציה כדפי לעיל י' ד"ה לא נצרכא: **אי משום חצי כופר** דלאו
שיורא הוא. פ"י דליקסי למי"ד פלגא נוקא ממונא מאי שיר דהאי שיר דלא שיר אלף חיי כופר דהא מני ר' יוסי הגלילי היא ולא שיר כלום
דכה"ג איכא פרק שלשה מינין (מיר 77 ח"ל): **הא מני רבי יוסי הגלילי היא דאמר תם משלם חצי כופר**.
והא דמועד משלם כופר שלם ומס חצי כופר לאו שיעורא הוא דהא תנא מס משלם חצי נזק מועד משלם חצי נזק וס"ל חצי כופר
ליתני דמועד משלם כופר אף כשהשור צסקילה ומס כשהוא צסקילה פטור אפילו לרבי יוסי הגלילי דהציאהו לצית דין וישלם
לך